

”مینی بچی - باپ کی یاد سین بڈی سوچ بنتی ہے، دوپہ گن آتی ہے

اس لیٹی ایکانت ۾ بٹن اپنی آپ سین پوچو ۾ دٹوی گن کتنی آتی ہے؟“

پرشن :- سپ سین بڑا آسری اوگن کونسا ہے، جو بچون ۾ نہین ہونا چاہیے؟

اُتر :- سپ سین بڑا آسری اوگن ہے کسی سین رف دف بات کرنا یا کتو وچن بولنا۔

اسی ہین پوت کھا جاتا ہے۔ جب کوئی ۾ یہ پوت پرویش کرتی ہے تو بہت نقصان کر دیتی ہے اس لیٹی ان سین کنارہ کر لینا چاہیے۔ جتنا ہو سکی آپیاس کرو اب گھر جانا ہے قر نئین راجڈانی ۾ آنا ہے۔ اس دنیا ۾ سپ کچ دیکتی ہوئی کچ پی دکائی نہ دی۔

اور شانتی . باپ بٹن بچون کو سمجھاتی ہے، جانا تو ہے شریر چور کر۔ اس دنیا

کو پی پوٹ جانا ہے۔ یہ پی ایک آپیاس ہے۔ جب کوئی شریر ۾ کتپت ہوتی ہے تو شریر

کو پی کوشش کر پوٹا ہوتا ہے تو دنیا کو پی پوٹا ہوتا ہے۔ پوٹنی کا آپیاس رہتا ہے

صبح کو۔ بس، اب واپس جانا ہے۔ یہ گیان تو بچون کو ملا ہے۔ ساری دنیا کو چور اب

گھر جانا ہے۔ جاستی گیان کی تو درکار نہین رہتی۔ کوشش کر اسی دن ۾ رہنا ہے۔ پل

شریر کو کتنی پی تکلیف ہوتی ہے، بچون کو سمجھایا جاتا ہے کتسی آپیاس کرو۔

جتسی ک تم ہو ہین نہین۔ یہ پی اچا آپیاس ہے۔ باقی تورا سمیہ ہے۔ جانا ہے گھر، قر

باپ کی مدد ہے یا انکی اپنی مدد ہے۔ مدد ملتی ضرور ہے پر شارٹ پی کرنا ہوتا ہے۔

یہ جو کچ دیکنی ۾ آتا ہے، وہ ہے نہین۔ اب گھر جانا ہے۔ وہان سین قر اپنی راجڈانی

۾ آنا ہے۔ پچاڑی ۾ یہ دو باتین جا کر رہتی ہے جانا ہے قر آنا ہے۔ دیکا جاتا ہے اس یاد

۾ رہنی سین شریر کی روگ جو تنگ کرتی ہے، وہ پی آٹومیتکلی نڈی ہو جاتی ہے۔

وہ خوشی رہ جاتی ہے۔ خوشی جتسی خوراک نہین۔ اس لیٹی بچون کو پی یہ سمجھانا

پرتا ہے۔ بچی، اب گھر چلنا ہے، سویت ہوم ۾ چلنا ہے، اس پراٹی دنیا کو پوٹ جانا ہے۔

اسکو کھا جاتا ہے یاد کی یاترا۔ آپی ہین بچون کو معلوم پرتا ہے۔ باپ کلپ کلپ

آتی ہے، یہی سناتی ہے کلپ باد قر ملینگی۔ باپ کھتی ہے بچی، آپی تم جو سنتی ہو،

قر کلپ باد پی یہی سنینگی۔ یہ تو بچی جانتی ہے، باپ کھتی ہے ہر کلپ کلپ

آکر بچون کو مارگ بتاتا ہون۔ مارگ پر چلنا بچون کا کام ہے۔ باپ آکر مارگ بناتی

ہے، سات ۾ لی جاتی ہے۔ صرف مارگ نہین بناتی لیکن سات ۾ لی پی جاتی ہے۔ یہ پی

سمجھایا جاتا ہے یہ جو چتر آد ہے، پچاڑی ۾ کچ پی کام نہین آتی۔ باپ نین اپنا

پریچہ دی دیتا ہے۔ بچی سمجھ جاتی ہے باپ کا ورثا بیحد کی بادشاہی ہے۔ جو

کلہ مندرون ۾ جاتی ہے، مہما گاتی ہے ان بچون (لکشمی نارائٹ) کی، بابا تو انھون کو

پی بچی بچی کھینگی نان، جو انھون کی اونچ بننی کی مہما گاتی ہے، اب قر اونچ

بننی کا پرشارت کرتی ہے۔ شو بابا کی لیٹی نئین بات نہین۔ ہر تم بچون کی لیٹی

نئین بات ہے۔ یڈ کی مدان ۾ تو بچی ہے۔ سنکلپ وکلپ پی انھین تنگ کرینگی۔ یہ

کانسي پي انڪي ڪرم ڪا حساب ڪتاب هئ. انڪو پوڳنا هئ. بابا تو موج ۾ هئ. ڪر ماتيت همڪو بننا هئ. باپ تو هئ هين سدا ڪر ماتيت اوستا ۾. هر تر بچون ڪو مايا ڪي طوفان آد ڪرم پوڳ آئينگي. يه سمجھنا چاهيئي. باپ تو راستا بتاتي هئ. بچون ڪو سڀ سمجھاتي هئ. اس رت ڪو ڪچ هوتا هئ تو تمڪو فيلنگ آئينگي ڪ دادا ڪو ڪچ هوتا هئ. بابا ڪو ڪچ نهين هوتا، انڪو هوتا هئ. گيان مارگ ۾ انڌرڌا ڪي بات نهين هوتي. باپ سمجھاتي هئ مئن ڪس تن ۾ آتا هون. بهت جنمون ڪي انت ڪي پنت تن ۾ مئن پرويش ڪرنا هون. دادا پي سمجھتي هئ جئسي اوڙ بچي هئ، مئن پي هون. دادا پرشارتي هئ. سمپورن نهين هئ. تر سڀ پرچاپنا برهما ڪي بچي برهمڻ پرشارت ڪرتي هو، وشنو پد پاني. لڪشمي نارائڻ ڪهو، وشنو ڪهو، بات تو ايڪ هين هئ. باپ نين سمجھايا پي هئ آڱي نهين سمجھتي ٿي. نه برهما وشنو شنڪر ڪو، نه اپني آپ ڪو سمجھتي ٿي. ابي تو باپ ڪو، برهما وشنو شنڪر ڪو ديڪني سين ٻڌي ۾ آتا هئ يه برهما تپسيا ڪرتي هئ. يهي سفيد ڊريس هئ. ڪر ماتيت اوستا پي يهان هوني هئ. ان اڻڊوانس تمڪو ساڪياتڪار هوتا هئ يه بابا فرشتا بنينگي. تر پي جانتی هو هر ڪر ماتيت اوستا ڪو پاڪر فرشتا بنينگي نمبروار. جب تر فرشتي بنتي هو تب سمجھتي هو ڪ اب لڙائي لڳينگي. مروان مؤت.... يه بهت اونچ اوستا هئ. بچون ڪو ڌارڻا ڪرني هئ. يه پي نشچيه هئ ڪ هر چڪر لڳاتي هئ. اوڙ ڪوئي ان باتون ڪو سمجھ نه سڪي. نيان گيان هئ اوڙ ڦر پاون بنني ڪي ليئي باپ ياد سڪاتي هئ، يه پي سمجھتي هو باپ سين ورثا ملتا هئ. ڪلپ ڪلپ باپ ڪي بچي بنتي هئ، 84 ڪا چڪر لڳايا هئ. ڪوئي ڪو پي تر سمجھائو تر آتما هو، پر پتا پر ماتما باپ هئ، اب باپ ڪو ياد ڪرو. تو انڪي ٻڌي ۾ آئينگا دئوي پرنس بننا هئ، تو اتنا پرشارت ڪرنا هئ. وڪار آد سڀ چور دينا هئ. باپ سمجھاتي هئ بهن پائي پي نهين، پائي پائي سمجھو اوڙ باپ ڪو ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي اوڙ ڪوئي تڪليف نهين هئ. پچاڙي ۾ اوڙ ڪوئي باتون ڪي درڪار نهين پرينگي. صرف باپ ڪو ياد ڪرنا هئ، آستڪ بننا هئ. آتسا سروگڻ سمپن بننا هئ. لڪشمي نارائڻ ڪا چتر بڙا اٽڪيوريت هئ. صرف باپ ڪو پوڻ جاني سين دئوي گڻ ڌارڻ ڪرنا پي پوڻ جاتي هئ. بچي ايڪانت ۾ بئن ويچار ڪرو بابا ڪو ياد ڪرڪي همڪو يه بننا هئ، يه گڻ ڌارڻ ڪرنا هئ. بات تو بهت چوڻي هئ. بچون ڪو ڪتني محنت ڪرني پرتي هئ. ڪتنا ديھ ايمان آجاتا هئ. باپ ڪهتي هئ ”ديھي ايمان پو“، باپ سين هين ورثا لينا هئ. باپ ڪو ياد ڪرينگي تب تو ڪچڙا نڪلينگا.

بچي جانتی هئ ابي بابا آيا هوتا هئ. برهما دواران نئين دنيا ڪي استاپنا ڪرتي هئ. تر بچي جانتی هو استاپنا هو رهي هئ. اٽني سهج بات پي تر سين ڪسڪ جاتي هئ. ايڪ آلف هئ، بيحد ڪي باپ سين بادشاهي ملتي هئ. باپ ڪو ياد ڪرني سين نئين دنيا ياد آجاتي هئ. ابلاتين ڪهبائين پي بهت اچا پد پاءِ سڪتي هئ. صرف اپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو. باپ نين تو راستا بتايا هئ. ڪهتي هئ اپني ڪو آتما نشچيه

ڪرو. باپ کي پهچان تو ملي. ٻڌي ۾ بئنن جاتا هئ 84 جنم پوري هونئي، گهر جائينگي
 ڦر آڪر سورڳ ۾ ڀارت بجائينگي. يهه پرشن نهين اوننا ڪ ڪهان ياد ڪرون، ڪئسي
 ڪرون؟ ٻڌي ۾ هئ ڪ باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. باپ ڪهان پي جائي، تهر تو انڪي هين بچي
 هو نان. بيحد ڪي باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. يهان بئني هو تو تمڪو آندو آتا هئ. سنمڪ باپ
 سين ملتي هو. منش مونجهه جاتي هئ. شو بابا ڪي جينتي ڪئسي هونگي يهه پي سمجهتي
 نهين ڪ شورائري ڪيون ڪها جاتا هئ؟ ڪرشن ڪي ليئي سمجهتي هئ نان رات ڪو
 جينتي هوتي هئ پرنٽو اس راتري ڪي بات نهين. وه آڏا ڪلپ ڪي رات پوري هوتي هئ
 ڦر باپ ڪو آنا پرتا هئ نئين دنيا ڪي استاپنا ڪرني، هئ بهت سهج. بچي خد سمجهتي
 هئ ڪ سهج هئ. دئوي گڻ ڌارڻ ڪرني هئ. نهين تو سوگڻا پاپ هو جاتا هئ. ميري ننڍا
 ڪراني والي اونچ نور نهين پاءِ سڪينگي. باپ ڪي ننڍا ڪرائينگي تو پد پرشت هو جائينگا.
 بهت مينا بننا چاهيئي. رف دف بات ڪرنا يهه دئوي گڻ نهين هئ. سمجهنا چاهيئي يهه
 آسري اوگڻ هئ. پيار سين سمجهانا هوتا هئ يهه تمهارا دئوي گڻ نهين هئ. يهه پي بچي
 جانتي هئ آبي ڪلهيگ پورا هوتا هئ، يهه هئ سنگر ڀنگ. منشون ڪو تو ڪچ پتا نهين هئ.
 ڪنيڪرڻ ڪي نيند ۾ سوئي پري هئ. سمجهتي هئ 40 هزار ورش پري هئ. هر جيتي
 رهينگي، سڪ پوڻتي رهينگي. يهه نهين سمجهتي دن پرت دن اوڙ هين تموپرڏان بنتي
 هئ. تهر بچون نين وناش ڪا ساڪياتڪار پي ڪيئا هئ. آڱي چل ڪر برهما ڪا، ڪرشن ڪا
 پي ساڪياتڪار ڪرتي رهينگي. برهما ڪي پاس جاني سين تهر سورڳ ڪا اٿسا پرنس بنينگي.
 اس ليئي اڪثر ڪرڪي برهما اوڙ ڪرشن دونون ڪي ساڪياتڪار هوتي هئ. ڪوئي ڪو وشنو
 ڪا هوتا هئ. پرنٽو ان سين اتنا سمجهه نهين سڪينگي. نارائڻ ڪا هوني سين سمجهه سڪتي هئ.
 يهان هر جاتي هين هئ ديوتا بنني ڪي ليئي. تو تهر آبي سرشتي ڪي آد مڏيه انت ڪا پان
 پڙهتي هو. پان پڙهايا جاتا هئ ياد ڪي ليئي. پان آتما پڙهتي هئ. ديهه ڪا پان اتر جاتا هئ.
 آتما هين سڀ ڪچ ڪرتي هئ. آچي اٿوا بُري سنسڪار آتما ۾ هين هوتي هئ.

تهر ميني ميني بچي پانچ هزار ورش ڪي باد آڪر ملي هو. تهر وهي هو، فيچرس پي
 وهي هئ، پانچ هزار ورش پهلي پي تهر هين ٿي. تهر پي ڪهني هو پانچ هزار ورش باد آپ
 وهي آڪر ملي هو، جو همڪو منش سين ديوتا بنا رهي هو. هر ديوتا ٿي ڦر آسرن پري هئ.
 ديوتائون ڪي گڻ گاتي آئي، اپني اوگڻ ورنن ڪرتي آئي. اب ڦر ديوتا بننا هئ ڪيونڪ
 دئوي دنيا ۾ جانا هئ. تو اب آچي ريت پرشارت ڪر اونچ پد پائو. ٿيچر تو سڀڪو ڪهينگي
 نان، پڙهو. آچي مارڪس ۾ پاس هو تو همارا پي نام بالا اوڙ تمهارا پي نام بالا هونگا. اٿسي
 بهت ڪهني هئ بابا، آپڪي پاس آني سين ڪچ مڪ سين نڪلتا هين نهين. سڀ پوڻ جاتي
 هئ. آني سين هين چپ هو جائينگي. يهه دنيا جئسي ڪ ختير هونئي پري هئ. ڦر تهر آئينگي
 نئين دنيا ۾. وه تو بڙي شوپنيڪ نئين دنيا هونگي. ڪوئي شانتي ڌام ۾ وشرام پاتي هئ.
 ڪوئي ڪو وشرام نهين ملتا هئ. آلائونڊ ڀارت هئ. پرنٽو تموپرڏان دڪ سين چوٽ جاتي

هئ. وهان شانتي، سڪ سڀ مل جاتا هئ. تو اٿسي اچي ريت پرشارت ڪرنا چاهيئي. اٿسي نهين ڪ جو نصيب ۾ هونگا. نهين، پرشارت ڪرنا چاهيئي. سمجها جاتا هئ ڪ راجڏاني استاپن هورهي هئ. هر شريمت پر اپني ليئي راجڏاني استاپن ڪر رهي هئ. بابا جو شريمت ديني والا هئ وهه خد راجا آد نهين بنتا هئ. اُنڪي شريمت سين هر بنتي هئ. نئين بات هئ نان. ڪپي ڪوئي نين نه تو سڻي، نه ديڪي. اُپي تم بچي سمجهتي هو شريمت پر هر وٽڪن ڪي بادشاهي استاپن ڪرتي هئ. هر نين اُنگن وارا راجائي استاپن ڪي هئ. ڪرتي اوڙ گنوا تي هئ. يهه چڪر ڦرتا هيئن رهتا هئ. پادري لوگ جب چڪر لڳائي نڪلتي هئ تو اوڙ ڪوئي ڪو ديڪنا پي پسند نهين ڪرتي هئ. صرف ڪرائيسٽ ڪي هيئن ياد ۾ رهتي هئ. شانتي ۾ چڪر لڳائي هئ. سمجهه هئ نان. ڪرائيسٽ ڪي ياد ۾ ڪتتا رهتي هئ. ضرور ڪرائيسٽ ڪا ساڪياتڪار هوڻا هونگا. سڀ پادري اٿسي ٿوريئي هوتي هئ. ڪوئون ۾ ڪوئي، تمهاري ۾ پي نمبروار هئ. ڪوئون ۾ ڪوئي اٿسي ياد ۾ رهتي هونگي. ٿراءِ ڪرڪي ديڪو. اوڙ ڪوئي ڪو نهين ديڪو. باپ ڪي ياد ڪرتي سودرشن چڪر ڦراتي رهو. تمڪو اٿاه خوشي هونگي. سریشٽاچاري ديوتائون ڪو ڪها جاتا هئ، منشون ڪو پریشٽاچاري ڪها جاتا هئ. اس سميه تو ديوتا ڪوئي هئ نهين. آڏا ڪلپ دن، آڏا ڪلپ رات يهه ڀارت ڪي هيئن بات هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن آڪر سڀڪي سدگتي ڪرتا هون، باقي جو اوڙ ڌرم والي هئ، وهه اپني اپني سميه پر اپني ڌرم ڪي آڪر استاپنا ڪرتي هئ. سڀ آڪر يهه منتر لي جاتي هئ. باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. جو ياد ڪرينگي وهه اپني ڌرم ۾ اونچ پد پائينگي.

تم بچون ڪو پرشارت ڪرڪي روحاني ميوزم اٿوا ڪاليج ڪولني چاهيئي. لڪ دو وشو ڪي اٿوا سورب ڪي راجائي سيڪنڊ ۾ ڪئسي مل سڪتي هئ، آڪر سمجهو. باپ ڪو ياد ڪرو تو وٽڪن ڪي بادشاهي ملينگي. اچا!

ميني ميني سڪيلڏي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) چلتي ڦرتي ايڪ باپ ڪي هيئن ياد رهي اوڙ ڪچ ديڪتي هوئي پي دڪائي نه دي، اٿسا اڀياس ڪرنا هئ. ايڪانت ۾ اپني چاچ ڪرني هئ ڪ هماري ۾ دٿوي گڻ ڪهان تڪ آئي هئ؟
(2) اٿسا ڪوئي ڪرتويه نهين ڪرنا هئ، جس سين باپ ڪي ننڍا هو، دٿوي گڻ ڌارڻ ڪرني هئ. ٻڌي ۾ رهي ڪ اڀي گهر جانا هئ ڦر اپني راجڏاني ۾ آنا هئ.

وردان - سوارت سين نياري اوڙ سنبنڌون ۾ پياري بن شيوا ڪرني والي سچي شيواڌاري پو

جو شيوا سيم ڪو وا دوسرون ڪو ڊسٽرب ڪري وو شيوا نهين هئ، سوارت هئ. نمت ڪوئي نه ڪوئي سوارت هوتا هئ تب نيچي اوپر هوتي هو. چاهي اپنا چاهي دوسري ڪا سوارت جب پورا نهين هوتا هئ تب شيوا ۾ ڊسٽربينس هوتي هئ. اس ليئي سوارت سين نياري اوڙ سرو ڪي سنبنڌ ۾ پياري بن ڪر شيوا ڪرو تب ڪهينگي سچي شيواڌاري. شيوا خوب اُمنگ اُتساه سين ڪرو ليڪن شيوا ڪا بوجه استتي ڪو ڪپي نيچي اوپر نه ڪري يهه اُئينشن رڪو.

سلوگن - شپ وا سریشٽ وائبريشن دواران نڱيتو سين ڪو پي پازيتو ۾ بدل دو.